

[Leif Hermann]

Endelig er det meget afgørende, at aftaleparterne har samme styrke. Når jeg nævnte Sorte Hest-eksemplet, var det naturligvis ikke for at få en diskussion med ministeren om, hvad der har forrang, retsplejeloven eller bygningsfredningsloven, men for at understrege eksemplet på, at den, der er stærkest, vinder.

Når batteriaftalerne ikke er på plads for så vidt angår cadmiumbatterierne, må der altså være noget i selve branchen af en sådan styrke, at ministeren ikke kan få sin egen vilje igennem. Tilsvarende gælder vel for PVC-problematikken, men jeg er i tvivl om, hvorvidt det styrkeforhold er til stede på lige basis, om ministeren er – om jeg så må sige – lige så stærk som sine aftalepartnere. Når man fremhæver aftalen som en hovedstrategi, skal man altså også gøre sig klart, hvilke forudsætninger der er tale om, når man anvender dem, og det synes jeg ikke er kommet tilstrækkeligt til udtryk fra ministerens side i denne debat.

Trøjborg (S):

Ministeren syntes, det var så forfærdeligt, at Socialdemokratiets ordfører ikke nævnte begrebet renere teknologi. Jeg ved godt, at miljøministeren synes, at det ville være fint, hvis jeg plejede hende på den måde, at jeg talte om bæredygtig udvikling og renere teknologi. Det gør jeg så i hvert fald godt i Det Radikale Venstres kampagne for tiden. Jeg synes, det er et ganske fortrinligt princip, men jeg har været noget optaget af et andet princip, som er væsentligt for mig, og det er, hvem der i praksis udmønter miljøpolitikken på principielle og afgørende områder. Er det Folketinget, de folkevalgte, eller er det ministre? Er det den udøvende magt i samarbejde med organisationer?

Derfor nævnte jeg to områder: kvoteaftalerne og brugen af aftalesystemet. Det underer mig, at det er så afgørende for ministeren, at det er inkorporeret i loven. Det eneste eksempel, man kan henvise til i øjeblikket, er kvoteloven. Man kan diskutere, om kvoteloven er god eller dårlig, men den er i al fald principielt vedtaget i Folketinget, der har gennemgået den. Folketinget er bekendt med, hvad der er aftalt. Det synes jeg er vigtigt. Det er også vigtigt for den folkelige forståelse af, hvorledes man bruger disse aftaler.

Og når jeg siger affaldslovgivning, kan det da ligesom alle mulige andre ting hænge sammen

med denne lovgivning, men på den anden side set har vi her et område, der omfatter alle borgere i det danske samfund. For dem er det komplet uforståeligt, at Folketinget ikke skal beskæftige sig med dette område.

Det er rigtigt, at jeg har taget en række bemyndigelser op, hvor jeg ønskede nærmere præcisering. Jeg har også taget § 52 op og spurgt, om det er korrekt at gennemføre paragraffen, som den er skrevet. Jeg har ikke noget imod, at man kan lægge gebyrer på det ene og det andet, men jeg er da interesseret i at vide, i hvilket omfang, på hvilket grundlag man kan gøre det. Hvad tænkes der på med udmøntningen? Hvad er målsætningen, og i hvilket omfang ønsker man at bruge den? Jeg er også bekymret for, at de nye bemyndigelser, der nu er kommet ind i loven, udtrykker et skred i den parlamentariske tradition for, at det er Folketinget, der er den lovgivende myndighed.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til hr. Hjortnæs vil jeg gerne sige, at det bestemt ikke generer mig, at det er en socialdemokratisk lovgivning. Så havde der været en hel del af mit virke herinde, der havde generet mig, og det har der faktisk ikke været. Jeg synes heller ikke, man skal smide et kendt, anerkendt og brugbart instrument væk, det er jeg meget enig i.

På den anden side synes jeg, vi er nogle stykker, der lejlighedsvis har været enige om, at den nuværende miljølovgivning ikke er god nok. Jeg mener ikke, at det alene er – om jeg så må sige – en viljesakt fra enkeltpolitikere at udmønte den eksisterende lov, jeg mener, der skulle andet og mere til. Derfor mente jeg, det var nødvendigt med styrkelse på en lang række områder, kombineret med forenkling og decentralisering.

Jeg mener det ærligt, jeg mener det ikke politisk-taktisk, selv om jeg sådan set vil sige, at selv politisk-taktiske betragtninger godt kan være alvorligt ment, men så måske i en lidt anden forstand end den, hr. Hjortnæs ville ind på her. Jeg har min begrundelse for det. Det er den treenighed, jeg mener vil styrke området. Det kan vi jo være uenige om, men det mener jeg faktisk, og derfor mente jeg, en miljølovreform var vigtigt.

Så kan man sige, at som miljøminister vil man gerne sætte sig sin milepæl. Ja, det er da